

kan godt være, men så vil jeg tillade mig fra samme notat, oversendt til Europaudvalget, at tage en nyere skrivelse fra Udenrigsministeriet, dateret den 4. oktober 1995, hvoraf det fremgår, at Guatemala, Honduras og USA den 27. september 1995 har anmodet Det Europæiske Fællesskab om formelle konsultationer i WTO om Fællesskabets markedsordning for bananer indeholdt i rådsforordning nr. 404/93 med senere ændringer og tilføjelser, idet de 3 lande finder, at EU's bananregime udgør en krænkelse af en række af EU's forpligtelser i henhold til WTO-aftalekomplekset og en forringelse af deres rettigheder i henhold til disse aftaler.

Så må jeg spørge hr. Keld Albrechtsen, om det så er, fordi de dér amerikanske og andre latinamerikanske selskabers interesser har for gunstig en placering på området, eller det er, fordi de mener, at de har en for ringe placering.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

En sidste kort bemærkning til hr. Keld Albrechtsen; så kan hr. Keld Albrechtsen også få sit notat, så vi ikke får dem sammenblandet. Så går vi tilbage til ordførrækken bagefter.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis det havde været min ordførertale, jeg havde glemt heroppe, så havde hr. Buksti i særdeleshed været velkommen til at benytte den.

Men jeg vil svare hr. Buksti på den måde, at det, som der er brug for, er, at man i de latinamerikanske lande får mulighed for, at bønderne selv kan danne f.eks. andelsforeninger, som får lejlighed til at producere bæredygtige bananer, og som får lov til at sende dem direkte ind på det danske marked, således at vi fjerner den blokering, der er imod importen fra andre producenter end fra de store selskaber. Det er det, der er brug for, således at fagforeningerne i de latinamerikanske lande får andre strenge at spille på, sådan at kooperativbønder får mulighed for at lave en alternativ produktion til den, som de store selskaber har. Det kan også styrke fagbevægelsens muligheder for at få socialt ordentlige forhold og ordentlige arbejds- og lønbetingelser i disse lande.

I dag er disse lande i lommen på USA og tre store amerikanske selskaber. Og det, vi fastholder dem i, hvis vi opretholder licenssystemet, er en situation, hvor de står over for et sådant monopol. Derfor skal vi åbne for, at der bliver alternative muligheder, således at de kan eks-

portere bananerne direkte fra f.eks. bønderne i Nicaragua og så her til Danmark. Det burde da ikke være svært for hr. Buksti, der trods alt har en tradition fra et parti, der har været knyttet til arbejderbevægelsen, at forstå, at det gælder om at give arbejderbevægelsen og bøndernes organisationer i de lande nogle instrumenter, som de kan spille på til at gå imod den undertrykkelse, som de udsættes for fra de store selskabers side, og som vi er medvirkende til via dette licenssystem.

Addi Andersen (CD):

Efter at have siddet meget længe i Europaudvalget og hørt om bananer og efter at have siddet meget længe her i salen for at få afleveret min lille ordførertale må jeg altså indrømme, at jeg er ved at få allergi over for bananer.

Fri handel over grænserne lyder fint, men det kan ikke lade sig gøre i alle tilfælde. Det kan være en afvejning mellem fri handel og ulands-hjælp. Og det er der tilsyneladende nogle, som slet ikke tænker på. De små AVS-lande er økonomisk afhængige af deres eksport af bananer. Som ministeren påpeger, har EU truffet aftaler med disse lande om en fastsættelse af en kvote for import af bananer, og denne aftale er godkendt her i Folketinget.

Hvis det er rigtigt, hvad forslagsstillerne peger på vedrørende mellemhandlernes for-tjeneste, så bør man vel sætte ind på det område, hvis det er muligt, og arbejde for en bedre økonomisk ordning til fordel for producenterne i udviklingslandene. Altså jeg kan ikke se, at man løser disse landes problemer ved at løbe fra vedtagne aftaler.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er ikke til at sige, hvad der er med de her bananer, men nu har vi tidligere på dagen haft to forespørgsler. Den ene om hele DSB-koncernen og den anden, hvor ministeren skulle redegøre for regeringens strategi for udvikling af dansk fiskeri og fiskeripolitik, herunder kvotepolitikens rolle.

Men denne banandebat, vi nu har haft, har efterhånden taget lige så lang tid som de to forespørgsler tilsammen, så der må være noget helt særligt, som optager folketingsmedlemmer, når talen kommer på bananer. Eller også kan man jo sige, at det er et tegn på, at politik er gået alt for vidt, når politikere og sågar også embedsmænd skal bruge ugevis, måske årevis, på at diskutere forholdene for bananer.